

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/667/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1311206813
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1311206813.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Janky Richterovej a JUDr. Magdalény Florekovej, v právnej veci žalobkyne: F. D., U.. XX. X. XXXX, R. H. D., L. Č.. X, zastúpenej JUDr. Miroslavom Balážom, advokátom so sídlom v Prešove, Sládkovičova č. 8, proti žalovanému: Extort spol. s r. o., so sídlom v Bratislave, Panenská č. 24, IČO: 44 890 885, o zaplatenie 377,30 € s prísl., na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 2. júla 2013, č. k. 14C/131/2011-94 v spojení s opravným uznesením zo dňa 23. septembra 2013, č. k. 14C/131/2011-113, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na plnenie, ktoré bolo žalobkyňou duplicitne poskytnuté jednak na základe právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu, jednak v rozsahu 149,38 € v rámci exekúcie. Vo zvyšku, t. j. v časti týkajúcej sa trov základného konania (31,20 €) žalobu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena žalobkyňou o ich dobrovoľnej úhrade ešte pred začatím exekúcie.

2. V časti 196,51 €, týkajúcej sa súdneho poplatku za vydanie poverenia, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní a predbežných trov exekúcie, žalobu posúdil ako nárok na náhradu škody, keď poskytnutím uvedeného plnenia v exekučnom konaní nedošlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného ako oprávneného. Dospel pritom k záveru, že vzniknutá škoda nie je v príčinnej súvislosti s prebiehajúcim exekučným konaním, v ktorom žalobkyňa ako povinná nepredložila žiaden dôkaz o zániku dlhu (s výnimkou sumy 12,44 €), ešte pred začatím exekučného konania. Pokiaľ by sa v exekučnom konaní účinne bránila podaním námietky, exekučné konanie by bolo zastavené. Pre pasivitu v exekučnom konaní nie sú splnené podmienky pre vznik nároku na náhradu škody.

3. Proti tomuto rozsudku, v jeho zamietajúcej časti, podala včas odvolanie žalobkyňa, domáhajúc sa jeho zmeny a vyhovenia žalobe v plnom rozsahu. Zdôraznila, že napriek tomu, že exekútora vyzvala na vrátenie neprávom prijatých platieb, žalovaný ju bezcharakterne po roku vyzval na splnenie povinnosti a doposiaľ sa nevyjadril, či peniaze dostal. Poukázal tiež na absenciu výroku o trovách konania.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

5. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne v rozsahu a z dôvodov v ňom vymedzených (§ 470 ods. 1, § 379, § 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že nie je opodstatnené.

6. V zamietajúcej časti, týkajúcej sa sumy 31,20 € (trovy základného konania) súd prvej inštancie dospel k správneému záveru, že žalobkyňa nepreukázala, že trovy základného konania, v ktorom bol vydaný žalobkyňou nenapadnutý platobný rozkaz, uhradila ešte pred začatím exekúcie. Za preukázanie tejto skutočnosti nemožno považovať oznámenie žalobkyne žalovanému, resp. jeho predchodcovi, že okrem istiny na ich účet zaslala i trovy konania.

7. V časti, týkajúcej sa trov exekučného konania, súd prvej inštancie dospel k správneému záveru, že tieto nemožno kvalifikovať ako plnenie, z ktorého mal neoprávnený prospech žalovaný z dôvodu ich duplicitnej úhrady. Zaplatením súdneho poplatku, trov právneho zastúpenia i odmeny exekútora nedošlo k žiadnemu obohateniu žalovaného.

8. V konaní medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa v rozsahu 12,44 € plnenie priznané platobným rozkazom pred začatím exekúcie dobrovoľne neposkytla. Istinu s príslušenstvom zaplatila v priebehu exekučného konania, hoci k jeho úhrade došlo ešte takmer desať rokov pred začatím exekučného konania, na čo žalobkyňa pozabudla a v exekučnom konaní do vymoženía pohľadávky ani neuvádzala. Je teda nesporné, že ohľadom sumy 12,44 € bol návrh na vykonanie exekúcie opodstatnený. Z takejto sumy bolo potrebné zaplatiť súdny poplatok za vydanie poverenia, trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní i predbežné trovy exekúcie. Uvedené trovy by boli samozrejme nižšie, než trovy exekúcie na sumu 389,74 €. Za škodu v súvislosti s postupom žalovaného by mohlo byť považované len plnenie, ktoré predstavuje rozdiel medzi trovami exekúcie pri žalobkyňou nesplatenom dlhu 12,44 € a trovami, ktoré vznikli v súvislosti s vymáhanou vyššou sumou. Žalobkyňa však v takomto rozsahu škodu neuplatňovala a ako správne poukazoval i súd prvej inštancie, v exekučnom konaní sa nebránila podaním námietky, že v podstatnej časti vymáhanú pohľadávku už dobrovoľne uspokojila. Pasivitou žalovanej ako povinnej v exekučnom konaní došlo k naplneniu porušenia prevenčnej povinnosti žalobkyňou v zmysle § 415 O. Z., podľa ktorého každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Tzv. generálna prevencia prichádza podľa názoru odvolacieho súdu do úvahy i v tomto prípade. Exekučný poriadok ani iný právny predpis, či už v oblasti hmotného alebo procesného práva nepredpokladá situáciu, ku ktorej došlo v danom prípade, teda že povinný v exekučnom konaní sa nebráni tým, že vymáhanú pohľadávku v podstatnej miere už uhradil.

9. Samozrejme i žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní mal mať vedomosť, že dlh je nižší, než ním uplatnený. Za tohto stavu zodpovedajú za škodu (rozdiel medzi trovami exekúcie pri dlhu 12,44 € a pôvodne vymáhanom dlhu) spoločne podľa 441 O. Z.; v rovnakej miere.

10. Z týchto dôvodov odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

11. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodne samostatným uznesením (viď posledný odsek odôvodnenia napadnutého rozsudku).

12. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže mu v odvolacom konaní nevznikli žiadne trovy (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP).

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).